Dosar nr.5r-145/2025
Nr. PIGD 4-25062175-38-5r-06052025

HOTĂRÂRE
în numele Legii

24 decembrie 2025 or. Telenești
Judecătoria Orhei, sediul Telenești
În componenţă:
Preşedintele şedinţei, judecătorul, Gheorghe Popa
grefier Ghenadie Poperecinîi
Cu participarea
Reprezentantul petiționarului Svetlana Coșneanu
Petiționarului Aurelia Rusu
În lipsa
Agentului constatator Sergiu Ciobanu

a examinat în şedinţă de judecată publică contestaţia depusă de Rusu Aurelia împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 580330 din 09 aprilie 2025, întocmit de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliţie Telenești Ciobanu Sergiu, în baza art. 47/1 alin. (1) din Codul contravenţional, şi deciziei de sancţionare contravenţională, instanța de judecată

A C O N S T A T A T:

La data de 09 aprilie 2025, de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliţie Telenești Ciobanu Sergiu a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 580330, în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravenţional în privinţa lui Rusu Aurelia, pe faptul că, în perioada anului 2024 acesta a acceptat sau a primit personal bunuri, servicii, privilegii sub orice formă care nu se cuvine pentru sine sau pentru o altă persoană în scopul exercitării sau neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor din 20.10.2024.

Totodată, prin decizia agentului constatator, cet. Rusu Aurelia i s-a aplicat sancţiunea contravenţională sub formă de amendă în mărime de 500 u.c., echivalentul 25 000,00 lei.

Nefiind de acord cu decizia de sancţionare din 09 aprilie 2025, cet. Rusu Aurelia a depus la Inspectoratul de Poliție Telenești contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 580330 din 09 aprilie 2025 și a deciziei de sancționare pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, emisă de către agentul constatator Ciobanu Sergiu din cadrul Inspectoratului de Poliția Telenești.

La 30 aprilie 2025 cauza contravențională a fost expediată pentru examinare în adresa Judecătoriei Orhei (sediul Telenești), fiind înregistrată în cancelaria instanței, (dosar nr. 5r-145/2025), care a fost repartizată spre examinare la 24 aprilie 2025 judecătorului Gheorghe Popa.

În motivarea contestaţiei se invocă, că petiționarul Rusu Aurelia a fost sancționată potrivit deciziei agentului constatator pentru o faptă care nu a fost constatată și pe care nu a comis-o, respectiv temei de încetare a procesului contravențional constituie inexistența faptului contravenției, potrivit lit. a) alin. (1) art. 441 Cod contravențional.

Menționează că, potrivit procesului -verbal cu privire la contravenție și deciziei petiționara a acceptat sau a primit bunuri sau servicii sau privilegii sub altă formă care nu se cuvin pentru sine sau altă persoană cu scopul exercitării sau neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor din 20.10.2024.

Indică că, agentul constatator, dacă într-o eventuală ipoteză ar fi stabilit culpabilitatea sa, avea obligația de-a formula o învinuire clară care să nu fie bazată pe presupuneri, or se vede în procesul verbal termeni ca „a acceptat” sau „a primit", „bunuri, servicii sau privilegii” „pentru sine sau altă persoană", dar în concret nimic scris cu certitudine clară, or instanța să-și aleagă din aceste criterii, neindicând ce ar fi primit petiționara.

Afirmă că, din cele specificate reiese că nici agentul constatator nu este sigur ce a făcut petiționara a acceptat sau primit, (nu este clar și certă și concisă) iar dacă a primit ce anume, bunuri, servicii sau privilegii".

De asemenea agentul constatator nu cunoaște, dacă petiționara a primit sau a primit altă persoană, astfel învinuirea adusă este formală.

Remarcă faptul că în procesul verbal nu sunt făcute mențiuni despre utilizarea careva mijloace tehnice speciale de constatare și nici despre existența la acesta a careva probe care i-ar fi permis agentului statului să tragă concluziile specificate în acesta, or cum a constatat agentul constatator primirea de bunuri și ce bunuri a primit?.

Această omisiune ridică dubii referitoare la respectarea la speță a prevederilor art.425 și 442 alin. (l) CC, ori în situația respectivă este dificil de stabilit care a fost materialul probator pe care l-a utilizat agentul constatator la formularea concluziilor cu privire la faptele indicate în procesul verbal contravențional.

Menționează că, omisiunea enunțată de rând cu celelalte enunțate, apreciate în ansamblul lor au fost în măsură să afecteze echitatea procedurii în cauza dată.

La fel, omisiunile respective, așa cum va fi elucidat în alineatele ce succed, au afectat în mod esențial modul în care în prezenta speță agenții statului au înțeles să răstoarne prezumția de nevinovăție, ceea ce potrivit art. 445 alin. (2) CC determină nulitatea procesului verbal cu privire la contravenție și a deciziei agentului constatator.

Cu referire la aspecte de fond si de legalitate petiționara stipulează că, respinge categoric acuzațiile că ar fi primit careva bunuri, servicii sau privilegii în cadrul alegerilor în turul nr. 1 din data de 20.10.2024.

Astfel această acuzație este o acuzație nefondată și neprobată, care se bazează pe presupuneri și interpretări abuzive ale legii, or sintagma „neexercitării„ nici nu este specificată în dispoziția articolului de învinuire. Agentul constatator a dedus abuziv și ilegal că ar fi primit bunuri, serviciu și privilegii pentru a vota. Este o invenție care nu este probată cu nimic.

Evidențiază că, agentul constatator a întocmit procesul verbal cu grave erori. Nu sunt prezenți indici calificativi ale elementelor constitutive ale contravenției prevăzute de art. 47 [1] cod contravențional. Agentul constatator nu a indicat circumstanțe importante pentru stabilirea faptelor, nu a demonstrat cum că personal petiționara și prin ce modalitate a pretins bunuri, servicii sau privilegii pentru a-și exercita votul. Agentul constatator nu a indicat un element esențial al contravenției cine este acel alegător concret care ea transmis banii, or norma materială prevede expres că pentru existența faptei bunurile sau banii trebuie să fie transmiși de un alegător.

Remarcă că, agentul constatator menționează că scopul este „*exercitării sau neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor din 20.10.2024 ”* , or cum a menționat mai sus în timpul alegerilor din toamna anului 2024 toți cetățenii și-au exercitat drepturile electorale. Chiar dacă, prin absurd, am admite că ar fi participat în alegeri agentul de constatare nu a probat faptul că mijloacele financiare, bunurile sau serviciile sau privilegiile au fost transmise anume pentru

acest scop, nu a probat intenția. În afară de o presupunere și deducție eronată nu există niciun element al faptei contravenționale.

Agentul constatator nu a stabilit corect circumstanțele, nu a stabilit corect contextul și nu a demonstrat așa- zisul scop de pretindere și primire de bunuri necuvenite pentru exercitarea unui drept electoral.

Evidențiază că, la examinarea acestui caz nu a avut posibilitate să se apere efectiv de acuzațiile absurde și false ale agentului constatator, nu i-a acordat posibilitate de-a fi asistată de un avocat și în ordinea celor menționate, reține că existența faptei contravenționale și comiterea acesteia cu vinovăție de către persoana specificată în procesul verbal contravențional, trebuie să fie demonstrate potrivit principiului *dincolo de orice dubiu rezonabil*_și se constată că în speță, prezumția de nevinovăție de care se bucură acuzatul contravențional în acest caz nu a fost răsturnată.

Stipulează că, din înscrisurile probatorii anexate la materialele dosarului, se reține că agentul constatator nu a stabilit vinovăția sa în fapta contravențională incriminată, aceasta fiind bazată doar pe presupuneri și pe declarațiile liderilor politici din mass-media, care însă sunt parți interesate pe dosar. Iar, din materialele cauzei, se reține că, pe cauza dată există doar opina agentului constatator pe de o parte și cea a sa pe de altă parte, eu nerecunoscându-mi vinovăția.

În alt context, petiționara concluzionează că agentul constatator, abilitat cu atribuții de constatare a faptei contravenționale și aplicare a sancțiunii, administrează orice probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal.

În această ordine de idei, subliniază că, deși procesul-verbul cu privire la contravenție și decizia de sancționare sunt acte administrative care emană la o autoritate publică locală cu competența de a constata și de a sancționa faptele contravenționale și se bucură ce prezumția de legalitate, de autenticitate și de veridicitate, sancționare contravențională a persoanei trebuie să fie susținută prin probe substanțiale, din care ar rezulta componența de contravenție.

Astfel explică faptul că, agentul constatator are rolul de a administra probe în ordinea prevăzută de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal.

Prin urmare, simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca să stabilească vinovăția unei persoane pe numele căreia s-

a întocmit un proces-verbal contravențional. Respectiv, atât timp cât asupra faptelor descrise în conținutul actului sunt neconfirmate prin alte mijloace de probă, în sensul dat pot plana o serie de dubii, fiind aplicabil principiu de drept ”*in dubio pro reo”.*

El trebuie sa conțină toate elementele pe baza cărora să se poată cerceta de către instanța de judecată dacă s-a comis o asemenea faptă în realitate și dacă poate opera în concret răspunderea contravențională a unei persoane.

Prin lipsa unei descrieri corespunzătoare a faptei contravenționale, se aduce atingere prezumției de nevinovăție de care trebuie să beneficieze petentul.

Din acest motiv, descrierea insuficientă a faptei contravenționale este echivalată cu lipsa unei descrieri, întrucât printr-o asemenea întocmire a procesului-verbal s-a cauzat petentului o vătămare care nu poate fi înlăturata decât prin anularea procesului-verbal cu privire la contravenție contestat.

Contrar normei materiale enunțate, se reține că agentul constatator nu a indicat indiciile calificative ale contravenției imputate petiționarei învinuirea fiind una generică și abstractă.

Învinuirea adusă nu este clară, agentul constatator nu a realizat o descriere concretă a contravenției, cu specificarea acțiunii sau a inacțiunii autorului și a tuturor circumstanțelor de natură a-i conferi faptei acest caracter.

Or, cerința este imperativă, pentru că rațiunea instituirii ei a fost aceea de a-i permite instanței cercetarea legalității actului constatator prin stabilirea faptelor materiale, verificarea încadrării juridice pe care acestea au primit-o și justețea sancțiunii aplicate. Prezentarea generală și lipsită de conținut a faptei echivalează cu lipsa acesteia și atrage nulitatea procesului-verbal.

Menționează că, astfel, procesul-verbal cu privire la contravenție nu conține informații despre acțiuni la art.47 [1] alin.(l) Cod contravențional, care au fost încălcate de către mine adică forma concretă de manifestare, pretindere si acceptare etc... altfel spus, agentul constatator a omis să indice în procesul-verbal cu privire la contravenție încadrarea exactă a acțiunilor pretinse a fi ilegale de la cine a pretins si de la cine a acceptat banii.

Insuficienta descriere a faptei reținute lipsește de posibilitatea efectivă de a controla legalitatea sancționării petentului.

Dreptul la un proces echitabil nu trebuie privit ca o noțiune abstractă și pur formală, ci prin prisma aspectului că acesta materializează, printre altele, și

posibilitatea efectivă a instanței de a aprecia legalitatea unei măsuri, prin analiza aspectelor relevante, pentru fiecare materie în parte, inclusiv descrierea faptei presupus contravenționale.

Din acest argument rezultă, că simpla constatare (uneori pretinsa constatare) a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție. În alți termeni, atât timp cât asupra faptelor descrise în conținutul actului neconfirmate prin alte mijloace de proba pot plana o serie de dubii, instanța apreciază că își găsește aplicare un alt principii de drept, și anume principiul *in dubio pro reo.*

Din motivele expuse în prezenta contestație, deoarece în speță procesul verbal cu privire la contravenție este lovit de nulitate absolută, dar și în lipsa unor probe care să demonstreze potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil, persistența la speță a faptei contravenționale și a comiterii ei de către acuzatul contravențional, prezumția de nevinovăție nu a fost răsturnată, ajunge la concluzia că procesul contravențional urmează a fi încetat, în legătură cu nulitatea acestuia și anulată decizia de sancționare din motiv că nu este întrunită fapta contravenției stabilită la art. 47 alin. (1) Cod contravențional.

Concluzionează că, agentul constatator eronat a interpretat și încadrat juridic acțiunile petiționarei; procesul verbal este întocmit necalitativ, iar fapta contravenției nu este clară; nu a existat nici-o acțiune de pretindere și primire a bunurilor pentru a exercita un drept electoral; faptele descrise în procesul-verbal și decizia de sancționare nu au nicio legătură cauzală cu norma materială invocată și sancțiunea contravențională aplicată. Astfel este grav încălcat principiul individualizării pedepsei; nu a fost demonstrată vinovăția persoanei și lipsesc careva probe concludente; prin aplicarea sancțiunii este grav încălcat dreptul la libera exprimare, asociere și întrunire și întrunire; păstrarea acestei sancțiuni va însemna un grav abuz și o iminentă condamnare a țării de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

Pe cale de consecință, dacă în urma procesului de interpretare și apreciere a probelor administrate, subzistă o îndoială cu privire la vreunul din elementele necesare pentru tragerea la răspundere contravențională, prezumția de nevinovăție nu este înlăturată, iar dubiul existent va fi interpretat în favoarea celui acuzat, urmând a fi valorificat ca o probă în nevinovăției sale.

Indică, că prin urmare, la materialele dosarului lipsesc probe pertinente, concludente și utile care ar dovedi faptul comiterii contravenției, existând doar poziția agentului constatator și această urmează a fi apreciată de instanță a fi una subiectivă a agentului constatator. Respectiv agentul constatator nu a prezentat nici o probă pertinentă, concludentă și utilă în susținerea învinuirii aduse.

În susținerea poziției petiționara elucidează că, procesul-verbal de constatare și sancționare nu poate face dovada deplină, prin el însuși, a existenței faptei, a autorului acesteia și a vinovăției, acest proces-verbal, fiind doar actul prin care o persoană este acuzată de săvârșirea contravenției.

Or, este esențial faptul că, prezumția de veridicitate a faptelor constatate de agent și consemnate în procesul-verbal nu are caracter absolut, mai ales în cazul în care din probele administrate de „acuzare" instanța nu poate fi convinsă de vinovăția „acuzatului" dincolo de îndoiala rezonabilă, cu atât mai mult în conjunctura în care, așa cum a fost stabilit în cauza pendinte, la materialele cauzei nu a fost anexată de către agentul constatator nici o probă într-un confirmarea învinuirii aduse petiționarei.

Astfel, în condițiile enunțate consideră că în speță nu este demonstrat că în faptele sale, este întrunită fapta contravenției stabilită de art. 47^1 alin.(1) Cod contravențional. Nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârșirea unei contravenții, nici supus sancțiunii contravenționale decât în conformitate cu legea contravențională. Persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Solicită anularea procesului verbal cu privire la contravenţie şi a Deciziei de sancţionare din data 09 aprilie 2025 în privinţa acestuia cu încetarea procesului contravenţional în legătură cu lipsa faptei contravenţionale.

Aprecierea instanței referitor la termenul de depunere a contestației și procedura de examinare.

Conform art.448 alin.(1) Cod contravențional, Contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sânt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sânt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acestuia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a

cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447[1] alin. (8).

Alin.(4) al aceluiași articol stabilește că, Contestația împotriva deciziei emise asupra cauzei contravenționale se depune la autoritatea din care face parte agentul constatator, conform competenţei teritoriale, care a examinat cauza. În cel mult 5 zile lucrătoare de la data depunerii, agentul constatator expediază contestația şi dosarul cauzei contravenționale în instanța de judecată competentă.

Instanța de judecată reține că decizia de sancționare, inclusă în procesul verbal cu privire la contravenție Seria/Nr. MAI06 580330, a fost emisă la 09 aprilie 2025, iar petiționarul Rusu Aurelia, a depus contestația împotriva deciziei menționate la data de 24 aprilie 2025.

Reieșind din prevederile legale enunțate supra, în coraport cu cele menționate supra, instanța de judecată apreciază că contestația a fost depusă în termen.

Conform art. 395 alin. (1[1]) Cod contravențional, Contestația împotriva deciziei în cauza contravențională se examinează de către instanța de judecată în a cărei rază teritorială activează autoritatea competentă sau procurorul care a emis decizia ori de către instanța de la locul unde își are sediul autoritatea competentă, pentru cazurile prevăzute la art. 394 alin. (11). Contestația împotriva deciziei în cauza contravențională prevăzută în capitolul XIII din cartea întâi se examinează de către instanța de judecată în a cărei raze teritorială a fost săvârșită contravenția.

În contextul normelor menționate supra, instanța de judecată apreciază că autoritatea competentă, Inspectoratul de Poliție Telenești, activează în raza teritorială a Judecătoriei Orhei sediul Telenești, respectiv, examinarea contestației ține de competența acestei instanțe.

Poziția participanților la proces și procedura de citare.

Avocatul petiționarei Svetlana Coșneanu în ședință de judecată a susținut contestația depusă asupra procesului-verbal cu privire la contravenție din motiv că, nu este probată fapta contravențională precum că Rusu Aurelia ar fi săvârșit contravenția prevăzută de art. 47[1] Cod Contravențional și că procesul-verbal cu privire la contravenție este întocmit contrar prevederilor legale.

Menționează că, este un extras din fișierul electronic unde este o accesare din anul 2023, însă modificările la Codul Contravențional au intrat în vigoare la data 15 august 2025, deci reiese că persoana nu poate fi atrasă la răspundere contravențională.

Remarcă faptul că, vinovăția petiționarei nu este dovedită de către agentul constatator și solicită admiterea contestației cu încetarea procesului-verbal cu privire la contravenție.

Petiționarul Rusu Aurelia în ședință de judecată a susținut contestația depusă asupra procesului-verbal cu privire la contravenție și solicită anularea din motiv că, nu este probată fapta contravențională că ar fi săvârșit contravenția prevăzută de art. 47[1] Cod Contravențional.

Agentul constatator Sergiu Ciobanu, în şedinţa de judecată fiind citat în mod legal nu s-a prezentat.

Audiind poziţia participanţilor prezenţi la proces,

Studiind contestaţia depusă, materialele cauzei, instanţa de judecată ajunge la concluzia de a admite contestaţia înaintată din următoarele considerente.

Studiind materialele dosarului contravenţional și ale contestației raportate la temeiurile de drept material şi procesual care guvernează speţa dedusă judecății, instanța de judecată consideră că contestația înaintată urmează a fi admisă ca fiind întemeiată, reieșind din argumentele ce succed.

Conform prevederilor art.7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Potrivit art.8 alin.(2) Cod contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională

Conform art.10 Cod contravențional, constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracţiunea, săvârșită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.

Conform prevederilor art.14 alin. (1)–(3) din Codul Contravențional al RM, contravenţia se săvârşeşte cu intenţie sau din imprudenţă. Contravenţia se consideră săvârşită cu intenţie dacă persoana care a săvârşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conştient survenirea acestor urmări. Contravenţia se consideră săvârşită din imprudenţă dacă persoana care a săvârşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar considera în mod uşuratic că ele vor putea fi evitate, ori nu îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deşi trebuia şi putea să le prevadă.

Potrivit art.374 Cod contravenţional, procesul contravenţional este activitatea desfăşurată de autoritatea competentă, cu participarea părţilor şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligaţii, având ca scop constatarea contravenţiei, examinarea şi soluţionarea cauzei contravenţionale, constatarea cauzelor şi condiţiilor care au contribuit la săvârșirea contravenţiei. (2/1) Procesul contravenţional începe de drept din momentul sesizării sau al autosesizării agentului constatator privind săvârșirea contravenţiei. (3) Procesul contravenţional se desfăşoară pe principii generale de drept contravenţional, în temeiul Constituţiei, al prezentului cod, al Codului de procedură penală în cazurile expres prevăzute de prezentul cod, precum şi al normelor dreptului internaţional şi ale tratatelor internaţionale cu privire la drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

Conform art.375 alin.(1), (2) și (3) Cod contravențional, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenţii se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

Potrivit art.381 alin.(4) Cod contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atît circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cît și cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum și circumstanțele atenuante sau agravante.

Potrivit dispozițiilor art.440 alin.(1) Cod contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare. În conformitate cu alin.(1) al art.442 Cod contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Conform art. 425 alin. (1), (2) și (3) Cod contravenţional, probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului,

la constatarea vinovăției şi la cunoașterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravențional, declarațiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege.

La examinarea cauzei contravenționale, instanța de judecată va ţine cont de rigorile art.458 Codul contravențional, care indică că examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine, caracterul veridic al contravenţiei imputate, existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei, vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante, necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale, alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

În fapt, prin Decizia de sancționare, inclusă în procesul verbal cu privire la contravenţie Seria/Nr. MAI06 580330 din 09 aprilie 2025, emisă de către agentul constatator Ciobanu Sergiu din cadrul Inspectoratului de Poliție Telenești a fost tras la răspundere contravenţională Rusu Aurelia, pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravenţional, fiindu-i stabilită o sancţiune contravenţională sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenţionale, ceea ce constituie suma de 25 000 lei.

În scopul respectării garanțiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de art. 6 § 2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, instanţa de judecată verifică legalitatea şi temeinicia deciziei de sancţionare precum și a procesului verbal cu privire la contravenţie Seria/Nr. MAI06 580330 din 09 aprilie 2025 şi sancțiunea aplicată.

Sub aspectul legalității procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța de judecată denotă că motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță, în vederea asigurării respectării principiului legalității și dreptății, consacrate în art. 5 și 7 din Codul contravențional, instanța de judecată verifică legalitatea și corectitudinea

procesului-verbal cu privire la contravenție încheiat de agentul constatator în concordanță cu norma art.443 Cod Contravențional.

Instanța de judecată remarcă că, legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit.

În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

În conformitate cu prevederile art. 445 Codul contravenţional, este statuat că, (1) Neconsemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenţie a menţiunilor privind numele, prenumele şi funcţia agentului constatator, numele, prenumele, data (ziua, luna, anul) întocmirii procesului-verbal, seria şi numărul actului de identitate şi numărul de identificare personal (IDNP) sau datele de identificare din buletinul de identitate provizoriu sau din cartea de identitate provizorie ale făptuitorului care renunţă la numărul de identificare personal, iar în cazul persoanei juridice – lipsa denumirii şi a sediului acesteia, a circumstanţelor comiterii şi încadrării juridice a faptei contravenţionale săvîrşite şi a datei comiterii acesteia, a semnăturii agentului constatator sau a martorului asistent, în cazul refuzului contravenientului de a semna dacă procesul-verbal a fost întocmit în prezenţa unui martor, atrage nulitatea absolută a procesului-verbal.

(2) Celelalte încălcări ale art.443 sau ale altor norme imperative din prezentul cod pot să ducă la nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie doar în cazul în care acestea afectează în mod esenţial fondul cauzei.

În acest sens, instanța de judecată reține că procesul verbal cu privire la contravenție şi decizia de sancționare au fost întocmite și perfectate în prezența făptuitorului Rusu Aurelia, în prezența acesteia, respectiv persoană în a cărei privință a fost pornit procesul contravenţional a aplicat semnătura ologrfă, conform prevederilor art.443 alin.(5) Cod contravențional.

Instanța constată că, în ce privește constatarea existenței faptei contravenționale incriminate, art.47[1] alin.(1) Cod Contravențional, prevede *Pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune*.

Conform art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, *constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei*, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării

agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

La fel, instanța reține că, legiuitorul în art. 442 alin. (1) Cod contravențional, *a* definit procesul verbal cu privire la contravenție, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul.

Subsecvent, a fost legiferat și faptul că, procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui, iar interpretând art. 425 alin. (2) Cod contravențional– în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

Studiind decizia de sancționare precum și procesul verbal cu privire la contravenţie Seria/Nr. MAI06 580330 din 09 aprilie 2025, instanța conchide că, agentul constatator și-a întemeiat procesul-verbal cu privire la contravenție pentru o faptă, care nu întrunește elementele constitutive ale componenței contravenției prevăzute de art.47[1] alin.(1) Cod contravențional.

Sub acest aspect, instanța reiterează că, *latura obiectivă* a contravenției specificate la art.47[1] Cod contravențional constituie în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de primire de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje.

Latura subiectivă a contravenției specificate la art.47[1] Cod contravențional se caracterizează prin intenție directă.

Scopul contravenției de corupere a alegătorilor este un scop special. Se are în vedere scopul determinării alegătorului să îşi exercite drepturile sale electorale într-un anumit mod în cadrul alegerilor parlamentare, locale ori în cadrul referendumului. În prezența oricărui alt scop, fapta nu va putea fi calificată în baza art. 47[1] Cod contravențional.

Subiectul contravenției de corupere a alegătorilor este persoana fizică responsabilă care, în momentul săvârşiri contravenţiei, are împlinită vârsta de 18 ani.

Ca urmare, instanța atestă că, agentul constatator nu a prezentat niciun mijloc de probă care să confirme existența unor mesaje, transferuri bănești, remitente financiare sau alte operațiuni între petiționarul Rusu Aurelia și PSB Bank.

În dosar nu se regăsesc extrase bancare, confirmări de tranzacție, informații oficiale privind comunicări electronice, sau alte documente obiective.

Instanța de asemenea reține că în procesul verbal cu privire la contravenție nu indică sursa datelor, modul obținerii lor, și nici nu se descrie circumstanțele concrete ale pretinsei finanțări.

Agentul constatator nu a întreprins demersuri procesuale pentru solicitarea informațiilor de la instituțiile competente, deși acesta constituie singurele mijloace probante relevante într-o astfel de cauză.

Prin urmare, în cauză lipsește total elementul probator, ceea ce contravine exigențelor legale.

Instanța reiterează că răspunderea contravențională nu poate fi întemeiată pe simple prezumții, iar orice acuzație trebuie probată ”dincolo de orice dubiu rezonabil” conform principiului ”in dubio pro reo”.

Or, circumstanțele în cauză urma a fi apreciată de către agentul constatator la încadrarea juridică a faptei petiționarului Rusu Aurelia speță nu sunt întrunite elementele constitutive ale componenței contravenției prevăzute art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, iar fapta contravențională nu există, or, potrivit art.8 alin.(2) Cod contravențional, *este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.*

Potrivit art. 461 alin. (1) Cod contravenţional, *în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441 sau 445 alin. (1), instanţa de judecată încetează procesul contravenţional*.

Conform art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravenţional, ,Procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care: *nu există faptul contravenţiei*.

Prin urmare, în lipsa pretinsei fapte imputată făptuitorului, instanța de judecată va admite contestația depusă de Rusu Aurelia împotriva deciziei de sancţionare, inclusă în procesul verbal cu privire la contravenţie Seria/Nr. MAI06 580330 din 09 aprilie 2025, emisă de către agentul constatator Ciobanu Sergiu din cadrul Inspectoratului de Poliție Telenești, în baza art. 47[1] alin. (1) din Codul contravențional și va înceta procesul contravențional în temeiul art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional, din motiv că nu există faptul contravenției.

Pornind de la premisele enunțate şi conducându-se de prevederile art. art. 395 alin. (1) pct. 2), 441 alin. (1) lit.a), 448, 460-462, Contravențional, instanţa de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se admite contestația depusă de Rusu Aurelia, împotriva procesului verbal cu privire la contravenție Seria/ Nr. MAI06 580330 din 09 aprilie 2025 și a deciziei de sancționare pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

Se anulează decizia agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Telenești Ciobanu Sergiu, inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenție Seria/ Nr. MAI06 580330 din 09 aprilie 2025 de sancționare a lui Rusu Aurelia cu amendă în mărime de 500 unități convenționale ce constituie suma de 25 000 lei, cu încetarea procesului contravențional, pe motiv că nu există faptul contravenției.

Hotărârea este cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Telenești.

Preşedintele şedinţei, judecător Gheorghe POPA